

Planellas: “Creiem en la unitat pastoral de les Esglésies amb seu a Catalunya”

Ds, 4/05/2019 per Catalunya Religió

(Jordi Llisterra-CR) Mossèn **Joan Planellas**, desconegut per a molts, s’ha presentat aquest dissabte al migdia a la seu del bisbat de Girona com a [nou arquebisbe de Tarragona](#). El bisbe de Girona, **Francesc Pardo**, ha anunciat ple de satisfacció el nomenament episcopal d’un capellà de la seva diòcesi. “Un goig pel bisbat i per tota província eclesiàstica”, amb capital a Tarragona i de la que en forma part Girona.

Planellas ha mostrat un perfil que sintonitza amb el papa **Francesc** i el coneixement de la tradició de les diòcesis catalanes. Ho ha expressat en el [primer missatge](#) dirigit a Tarragona: “El repte més gran de l’Església catalana és, en termes del papa Francesc, ser una Església en sortida, evangelitzadora i missionera. Aquesta és l’única resposta possible”. I és “un repte que tan sols podem acarar adequadament si creiem en la unitat pastoral de les Esglésies amb seu a Catalunya i amb aquelles actituds sinodals d’escolta dels uns envers els altres”.

Mentre a Girona es presentava el nou bisbe, a Tarragona l’arquebisbe **Jaume Pujol** també explicava a la premsa el seu relleu. L’ha valorat molt positivament, i que sigui un capellà amb una dilatada trajectòria a l’Església de Catalunya després “d’haver-se dit tantes coses diferents” sobre la successió a Tarragona. Per Pujol és important que sigui “un prevere de la nostra terra, del país, que el coneix molt bé i que se l’estima molt”. Alhora “una persona molt vàlida, intel·lectualment molt potent, però també molt amable i afectuós. Ens apreciem molt”.

Sorpresa Planellas

“Aquesta sí que no me l’esperava”. Ha estat la primera frase de Planellas com a

bisbe electe davant dels periodistes a Girona, remarcant també el que significa “d’agermanament entre Girona i Tarragona”. Certament, el seu nom no havia transcendit com a possibilitat episcopal per Tarragona, però com a degà d’una facultat i rector de seminari és un perfil que sempre es té present a l’hora de valorar candidats.

El que proposa ara és treballar “amb una actitud propositiva i de diàleg obert, amb la senzillesa, humilitat i pobresa de les benaurances, i amb esperit de conversió, de renovació i de reforma a la llum de l’Evangeli”.

Primeres paraules del nou arquebisbe de Tarragona Joan Planellas
[@bisbatgirona @arqtricolor https://t.co/fVESFlqGOR](https://t.co/fVESFlqGOR)
pic.twitter.com/5MrZLQUPAe

— Catalunya Religió (@catreligio) [4 de maig de 2019](#)

El bisbe Camprodon i el Vaticà II com a referent

Joan Planellas ha centrat la intervenció en els referent gironins, sobretot el [mestratge](#) del bisbe [Jaume Camprodon](#). Ha explicat com la seva entrada al Seminari de Girona va coincidir amb l’inici del llarg mandat del bisbe Camprodon, per qui ha mostrat “un gran afecte i una relació especial”.

També ha agraït a Girona la formació rebuda al seminari: “Ens van ensenyar a estimar l’Església i a estimar el concili Vaticà II”. Aquí també va trobar com a “[referent](#) a qui estava especialment unit” a mossèn **Joan Busquets**, rector de seminari i després també degà de la Facultat de Teologia de Catalunya.

Planellas no va participar directament en el Concili Provincial Tarraconense de 1995 que va promoure l’aplicació del Concili Vaticà II a Catalunya i el treball conjunt dels bisbats catalans. Però des de la seva tasca acadèmica i interdiocesana sempre ha treballat en la línia que marquen les resolucions conciliars.

“Tocar de peus a terra”

Planellas ha agraït l’experiència del treball pastoral als petits pobles, principalment de l’Empordà, que pràcticament durant tota la seva vida ha compartit amb les responsabilitats acadèmiques: “En aquestes parròquies és on copses la saviesa del poble i la fe del poble cristià. Combinat amb la docència et dona una gran riquesa i et fa tocar de peus a terra”.

Ha explicat que han estat “parròquies que he estimat i he patit, i on a vegades et toca anar al davant, al mig o al darrera, com diu el papa Francesc”. Pel nou bisbe això l’ajudarà perquè “quan amb la teva senzillesa intentes donar-te, et configura espiritualment”.

També ha citat altres referents significatius que “ho han donat tot per l’Evangeli”. El més proper és **Joaquim Vallmajor**, missioner de Girona assassinat ara fa 25 anys a Rwanda. Només el va conèixer un any abans de la seva mort, però li va

quedar com a impressió que parlava amb un home sant: “em va causar una profunda impressió i em va marcar espiritualment”. Com a rector de Navata, li va correspondre officiar el seu funeral. A partir d’ell també es va interessar pel fundador dels missioners Pares Blancs, el cardenal **Charles Lavigerie**.

Un altre nom que ha volgut recordar és **fra Carmel**, un caputxí fill de Colomers, assassinat durant la guerra civil i beatificat a Tarragona el 2013. Des de llavors, “sempre he demanat la seva intercessió”.

El retorn a l’Evangeli

En la presentació a la premsa Planellas s’ha referit al llibre *‘L’Església dels pobres’ en el Concili Vaticà II*, un text enllestit just quan el papa Francesc va iniciar el seu pontificat. Amb el llibre, “volia mostrar com els pobres van ser un tema molt present en el Concili Vaticà II. D’una Església senzilla i humil, que sigui una Església pobra i pels pobres. Quan el papa diu això remet al Vaticà II i, en definitiva, remet a l’Evangeli”. En aquest sentit, Planellas ha remarcat que “el retorn a l’Evangeli és el programa el papa Francesc”.

També s’ha referit als casos d’abusos a menors que s’han conegut recentment dins de l’Església. Ha reconegut que queda feina per fer i ha afirmat que per “encarar adequadament els abusos calen tres paraules: justícia, misericòrdia i transparència”.

Comiat de Jaume Pujol i trobada amb el papa

Jaume Pujol serà acomiadat com arquebisbe de Tarragona el dissabte 1 de juny amb una missa a la Catedral de Tarragona. Una setmana després, el dissabte 8 de juny, a les 11 h, es farà l’entrada i la ordenació episcopal de Planellas a la mateixa catedral. Fins aquell dia l’arquebisbe Pujol continuarà a l’arquebisbat com administrador apostòlic.

Una altra data significativa serà el 28 de juny, festivitat de Sant Pere i Sant Pau. El nou arquebisbe anirà a Roma i tindrà la primera trobada amb el papa Francesc en la celebració anual en la que tots els arquebisbes nomenats el darrer any reben el pal·li, l’ornament litúrgic que els distingeix com arquebisbes.

L’arquebisbe Pujol ha explicat que ara vol continuar la seva activitat pastoral en algun centre de l’Opus Dei, d’on provenia abans de ser nomenat arquebisbe. Probablement anirà a Barcelona, però ha manifestat el seu desig de quan arribi el moment ser enterrat a la Catedral de Tarragona.

Ha [agraït](#) el privilegi d’haver estat quinze anys a Tarragona: “Us dic sincerament que sempre m’he considerat indigne de presidir la seu de **Pau i Fructuós**, i la de tants altres bisbes, com el bisbe màrtir beat **Manuel Borràs** o l’admirat **Francesc d’Assís Vidal i Barraquer**”. Però fins i tot davant les polèmiques assegura que “me’n vaig tranquil i sense cap rancúnia al cor. Si he ofès a algú li demano perdó de tot cor”.

Mentrestant a Girona no parava de sonar el mòbil de mossèn Planellas rebent

felicitations. També es lliurava així de la llosa d'haver de guardar silenci sobre el nomenament durant gairebé tres setmanes. "Gràcies, senyor bisbe. Gràcies", contestava. Com si encara no fos gaire conscient que a partir d'ara el senyor bisbe també ho serà ell.